

Wniosek.

Wysoki Sejm raczy uchwalić :

I. Dla zmiany pewnych postanowień ustawy krajowej z dnia 22. kwietnia 1889 Dz. ust. kraj. Nr. 30., nową ustawę opartą na zasadach następujących :

a) Prawo propinacyi przechodzi z dniem 1. stycznia 1900 na rzecz funduszu krajowego, wraz z wszystkimi prawami i obowiązkami.

b) Fundusze zapasowe i rezerwowe likwidują się z dniem 1. stycznia 1900 i użyte będą do natychmiastowej spłaty odpowiedniej ilości obligów pożyczki propinacyjnej.

c) Termin ustania propinacyi na rzecz kraju przedłuża się o 40 lat t. j. z r. 1910 do r. 1950.

d) Reszta pożyczki propinacyjnej, istniejąca z dniem 1. stycznia 1900, będzie skonwestowana jako dług krajowy w formie 4% pożyczki 50 letniej.

II. Poleca się Wydziałowi krajowemu, ażeby przeprowadził z Wysokim Rządem pertraktacje celem skonwestowania subwencji rządowej dla funduszu propinacyjnego płynnej przez 11 lat od 1. stycznia 1900 do r. 1910 na 50 anuitetów bieżących do r. 1950.

III. Prawa propinacyi miast, które je dotychczas wykonują, zostają również przedłużone do r. 1950.

Lwów dnia 28. grudnia 1897.

Wnioskodawca:

Stanisław Szczepanowski

Weigel, Romanowicz, Albin Rayski, Małachowski, Michalski, Dr. Olpiński, Fruchtman, Jan Rotter, Loewenstein, Jahl, Dr. Jakliński, Dworski, Soleski, Słotwiński, L. Wiśniewski, Vayhinger, Klemensiewicz, Goldmann, T. Merunowicz, Żardecki.

